

Föreningen Riksidrottens Vänner

Höstbulletin 2021

Volleyboll 60 år • Tätt mellan OS i öst • #elitidrott2030
Bragdguldet - en förtjänstfull belöning • Hallå där Carl-Axel
Hageskog • Aktuella RV-profiler • RV gratulerar

INNEHÅLL HÖSTBULLETTINEN 2021

Ordförandens inledning	3
Tätt mellan OS i öst	5
#elitidrott 2030	10
Bragdguldet - en förtjänstfull belöning	15
60 år med volleyboll i Sverige	21
Hallå där Carl-Axel Hageskog	25
Aktuella RV-profiler	29
Dags att söka stipendier för 2021	32
Stipendieutdelning	33
Bokrecension	34
Valberedningen informerar	35
Födelsedagar	36
Inbjudan Nordisk Idrottsledarkonferens	37
Om föreningen RV	38

Sid 5

Sid 21

Sid 25

Bilder

Omslag: Bildbyrå

Sid 2, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 17, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 30, 36, 37: Bildbyrå

Sid 14: RF

Sid 32, 39: Marie Louise Bergh

Citius, Altius, Fortius

Fortare, starkare, högre

Under OS i Tokyo kunde vi beundra många som nådde dessa "ideal", som överträffade sig själva, vare sig de fick medalj eller inte. Förberedelserna inför vinter-OS i Peking pågår för fullt. I denna Höstbulletin kan du läsa mer om OS i Tokyo sett i den idrottsliga backspegeln samtidigt som vi tittar framåt mot OS i Peking.

OS i Tokyo – vad minns du särskilt så här efteråt?

Lagtävlingen i ridning som efter sekundstrid slutade med guld och damernas final i fotboll med den "grymma" straffsparksuppgörelsen symboliserar för mig elitidrottens ytterligheter av extrem glädje och djupaste besvikelse.

De aktiva i Paralympics har all min beundran för sitt mod och sina prestationer. Till exempel såg jag damernas 400m. Tjejerna var blinda.

Ledsagaren och den aktiva "hölls ihop" av en handboja. Ledsagaren hade den runt sin högra handled och den aktiva runt sin vänstra. Vilket mod, vilken tillit, vilken samträning.

Hur ska Sverige nå fler idrottsliga internationella framgångar?

I Tokyo överträffade Sverige sitt mål på åtta medaljer och tog nio. Samtidigt finns det tecken på att Sverige behöver göra mer för att behålla eller höja sin internationella nivå i den allt hårdare internationella konkurrensen.

RF-stämman antog i våras ett nytt elitidrottsprogram: *#elitidrott2030, på väg mot ett nytt idrottsövergripande elitidrottsprogram*. Bulletinen har intervjuat Peter Mattsson på RF.

Svenska Volleybollförbundet fyller 60 år

Volleyboll är en av världens största idrotter. Tittade du liksom jag på damernas starka och spännande insats under EM? De var lägst rankade av alla deltagande lag men gick till kvartsfinal mot Nederländerna som var rankade nia. En historisk insats skriver förbundet på sin hemsida.

Vad har vi lärt oss av Corona och dess restriktioner?

Idag när jag skriver denna hälsning släpps Corona-restriktionerna. Stor glädje på många håll, men också en viss eftertänksamhet och försiktighet. I RV:s styrelse har vi sett fördelar med digitala möten och digitala kamratträffar.

Det ena utesluter inte det andra, och skapar nya möjligheter till kontakter. Digitala möten spar tid och pengar. Och med rätt frågor blir de också effektiva. Man ser allas ansikten och på digitala kamratträffar och årsmöten deltar fler medlemmar boende utanför Stockholmsområdet. Dock blir det mindre interaktion.

Därför har vi saknat de fysiska mötena som inspirerar till diskussioner och frågor på ett annat sätt och som ger utrymme för småprat och mingel i pauserna.

Vi avser prova en blandning av digitala och fysiska möten och kamratträffar framöver.

Nordiska Idrottsledarmötet 17-19 juni 2022 på Bosön

Så blir det äntligen dags att genomföra det program vi förberett för juni 2021. Notera datum. Inbjudan kommer via mail, eller post för dig som inte har e-post, i slutet av november och då hoppas jag du anmäler dig!

Är du inte riktigt klok?

Har du liksom jag fått denna fråga någon gång?

Nyligen fastnade jag för några rader av Björn Ulvaeus:

Jag har inget vetenskapligt belägg för det, men om jag ska döma efter mig själv och några jag känner i min generation, så kommer många av framtidens 75- till 85-åringar att kunna kallas "Youngers (Young geriatrics). Vi kommer att vara en oerhörd resurs. De som håller igång kropp och hjärna kommer kanske att ha den erfarenhet och kognitiva förmåga som brukar benämnas vishet.

Lev väl!

Kerstin Rosén

Tätt mellan OS i öst

Knappt har intrycken från OS och Paralympics i Tokyo 2021 smält, förrän siktet är inställt på vinter-OS i Peking 2022. Vilka är de starkaste intrycken från Tokyo, och vad väntar oss när det är dags för de 24:e vinterspelen i Peking?

Låt oss börja med Tokyo, där vi frågar Peter Reinebo, verksamhetschef på SOK och mångårig truppchef för den svenska OS-truppen om slutomdömet.

- Resultatmässigt är vi mycket nöjda. Vi överträffade målet på antalet medaljer, där åtta blev nio. Tre medaljer i friidrott, två i ridsport, två i segling, en i fotboll och en i simning. Dessutom 30 topp-10-placeringar vilket t o m är något bättre än i Rio och London, förtydligar Peter.

- Många högt ställda förväntningar infriades, som t ex Daniel Ståhl, Armand Duplantis och ridsportens hopplag. Men det fanns också individuella idrottare och lagidrotter som överträffade sig själva och levererade på en nivå över sin världsranking, som Simon Pettersson och Josefin Olsson för att inte tala om Sarah Sjöström, som nådde flera finaler och en silvermedalj, trots sin armbågsskada.

Det är inte utan stolthet som Peter också lyfter lagboll-idrotternas prestation genom sina fina 2:a, 4:e och 5:e placeringar levererade av vårt damlandslag i fotboll och handboll resp herrlaget i handboll. Samtidigt som man gläds åt de fina resultaten och prestationerna är det några idrotter som lämnar spelen utan att ha nått upp till sin fulla kapacitet. Där återstår analys och nya tag för framtiden.

Ett år försenat genomfördes OS i Tokyo i ett land där folket var emot OS, där pandemin i flera olika avseenden försvårade arrangemangen och där alla läktare stod i princip tomma.

- Jag tror att många aktiva redan börjat vänja sig vid att tävla inför tomma läktare, och var helt inställda på det. Men det som är speciellt sorgligt är att japanerna inte hade möjlighet att ta del av detta megaevent "live" på hemmaplan. Speciellt som japanerna gjorde sitt bästa OS någonsin resultatmässigt, och placerade sig som trea totalt i tabellen. En tröst i sammanhanget är att det blev ett bra medialt genomslag under och efter spelen, med en mer samlad positiv bild för arrangörslandet, säger Peter.

Sammanfattningsvis klart godkänt för OS i Tokyo alltså, när det gäller resultat, arrangemang, OS-byn och service, medan det på minussidan kanske ska noteras att hanteringen kring covid med provtagningar mm var både tungrodd och ställde till en del oro i lägren.

För första gången i historien har samma stad arrangerat både vinter- och sommar-OS. Peking stod som värd för sommar-OS 2008, och 14 år senare, den 4 – 20 februari 2022, är det dags för Peking och närliggande regioner att stå för värdskapet vid vinter-OS.

Totalt kommer 2 892 idrottare att tävla under vinterspelen. 109 grenar står på programmet varav sju är nya sedan PyeongChang 2018.

Dessa är: monobob
(damer), short track
lagtävling (mixed),
snowboardcross
lagtävling (mixed),
freestylehopp
lagtävling (mixed),
backhoppning
lagtävling (mixed),
freeski big air
(herrar och damer)
samt skridsko,
masstart.

Den svenska truppen kommer att bestå av cirka 125 aktiva och cirka 150 ledare och servicepersoner. Kvalificeringsprocessen startade i maj och pågår till mitten på januari. Peter hoppas att de flesta uttagningarna ska vara klara till jul.

- Upphandlingarna inför OS i Peking gjordes i tidigt skede, men när det gäller övriga förberedelser är det kort om tid, och vi har inte samma möjligheter att förbereda oss för förutsättningarna lokalt. Normalt hade vi varit på plats vid fyra-fem tillfällen till sista året innan OS för att titta på arenor och OS-byar, men nu får vi nöja oss med digitala presentationer. De är i och för sig fina, men går inte att jämföra med att kunna vara på plats, säger Peter.

Det ligger en viss självklarhet i att det inte kommer att vara "som vanligt" heller under Peking-OS. Pandemin kommer att prägla även vinterspelen, och där finns det ju en hel del rutin att ta med sig efter sommar-OS i Tokyo.

- I Kina är man mycket måna om att inte bidra till smittspridning. Vi är beredda på i stort sett samma upplägg när det gäller regler, riktlinjer och restriktioner. Men det är en bit kvar än, och vi vet inte riktigt hur det kommer att bli. Vi får ett första regelpaket i mitten av oktober. Även om vi inte vet än, lämnar Peter en liten dörrspringa öppen för att det kan bli publik. Kanske man öppnar för en del publik från hemmanationen – i organiserad form....

Tävlingarna genomförs i tre huvudregioner:

* I Peking avgörs främst isidrotter som ishockey, curling, skridsko, short track och konståkning, men även big air för både freeski och snowboard.

* Yanqing, nio mil från Peking, är värd för alla traditionella alpina grenar som slalom, storslalom, super-G, störtlopp, kombination och parallellslalom (lagtävling).

* Ytterligare nio mil bort i Zhangjiakou samlas de övriga snöidrotterna som längd, skidskytte, backhoppning, nordisk kombination, kälksport, freestyle, puckelpist och snowboard.

Kineserna har satsat mycket på utbyggnad av arenor och faciliteter för vintersport uppe i bergen, samt infrastruktur med tåg och vägnät, men inte bara på grund av OS. Det finns politiska mål som drivit på utvecklingen.

- Luften i de kinesiska storstäderna, inte minst i Peking är långt ifrån hälsosam. Folket ska stimuleras att flytta ut ur storstäderna och/eller ta sig därifrån på helger och ledighet. De ska röra på sig mer och få frisk luft. Målet är bl a att få 300 miljoner unga kineser att regelbundet stå på skidor, säger Peter och fortsätter.

- Kineserna bygger 70 resorts för rekreation under såväl sommar som vinter, samtidigt som man skapar förutsättningar för att genomföra vinter-OS. Man har byggt ut vägnätet. Tidigare tog det 4 – 5 timmar att ta sig med bil på slingrande vägar upp i bergen. Nu tar det kanske två timmar. Dessutom finns det snabbtåg som tar dig upp i bergen på 55 minuter!

- Våra vinteridrottare har några riktigt bra OS-år bakom sig. Längdskidor har exempelvis fyra raka OS med bra resultat, och skidskytte överraskade stort senast i PyeongChang. Nu kommer de att få tävla på hög höjd (1 650 möh) i ett annorlunda vinterland, där även sand från Gobiöknen kan ställa till det. Det är också torrt och kallt, och det kan bli en del vallaproblem.

Vilka förväntningar ska vi då ha på OS i Peking? På papperet har vi ungefär likvärdig slagstyrka i hela truppen som i Pyeong-Chang, enligt Peter, och det var vårt bästa vinter-OS någonsin. Så visst ska vi ha förväntningar, men det kan vara svårt att kopiera det fantastiska resultatutfallet OS truppen hade 2018. På papperet ser det också ut som att tävlingar och faciliteter kommer att fungera bra, men det finns en fråga som skaver.

- Det handlar om hur frågan om mänskliga rättigheter behandlas i Kina. Utvecklingen i Kina avseende exempelvis yttrandefriheten och behandling av minoriteter under den senare åren är tydligt negativ enligt alla internationella rapporter. Även om inte idrotten kan lösa dessa frågor så finns förväntningar från omvärlden att ta ställning och uttrycka värderingar och åsikter. För att OS truppens aktiva och ledare ska ha mer kunskap om Kina som land och människorättsfrågorna samt vara förberedda på dessa frågor så kommer information och utbildning ges från organisationen Civil Rights Defenders och svenska UD. Om en idrottare vill ta tillfället i akt och uttala sig i dessa viktiga frågor så är det förstås möjligt, men det är upp till var och en, och det är SOK:s uppgift att också hjälpa till och förbereda OS truppen för detta, konstaterar Peter avslutningsvis.

Vi ser fram emot fina OS tävlingar, bra vinterväder för utomhussporterna, ett borttynande virus som öppnar upp för publik och stämning på arenorna, samt bra svenska resultat! Och vem vet hur bra de håldsatsande kineserna kommer att vara vid dessa hemmaspel eller till nästa vinter-OS i Italien 2026?

Paralympics 2022

Den 4 – 13 mars 2022 är det dags för Paralympics vinter, som avgörs för den trettonde gången med cirka 600 deltagare. På programmet står: alpint, längd, skidskytte, snowboard, parahockey och curling. Den svenska truppen är i skrivande stund inte klar. Vid senaste Paralympics i Pyeong Chang deltog 21 svenska parasportare, och medaljskörden stannade vid ett silver.

Cicki Ericsson

#elitidrott2030 – vägen mot internationella svenska idrottsframgångar

I kamp mot den pandemi som härjat sedan mars 2020 genomfördes trots allt både Olympiska och Paralympiska spel i Tokyo under sommaren 2021. Tokyo 2020 går därmed till historien som spelen som avgjordes utan publik och på "fel" år. Sverige tog nio medaljer i OS 2021 och åtta i Paralympics 2021. Ja, alltså, även fast detta skedde just i Tokyo 2020 så togs ju medaljerna faktiskt 2021.

Som resultat betraktade överträffar båda dessa siffror de medaljmål som den olympiska respektive paralympiska kommittén satte innan spelen. Sett över tid går det nog att sammanfatta den olympiska prestationen som "hyfsad". Långt ifrån fornstora dagar då Sverige var en idrottslig stormakt. En bra bit från modern tids höjdpunkter då mellan 15 och 20 medaljer var tämligen vanligt förekommande. Och ett sämre resultat än i Rio 2016. Men ändå, skapligt utifrån de förutsättningar som fanns sett till truppens så kallade medaljkapacitet. På den paralympiska sidan är resultatutvecklingen än mer dyster. Här var Sverige verkligen en föregångare tillbaka i tiden. Därefter har vi backat i resultatlistorna. Den här gången, i Tokyo, var det en liten svensk trupp som försvarade de blågula färgerna. Men av de 26 deltagarna var det 27 procent som kom hem med en medalj. Det om något är imponerande!

I de olympiska spelen anno 2021

avgjordes 339 medaljevent. Med andra ord fanns det 339×3 medaljer att tävla om. I 017 cirkulära metallstycken av ädla valörer. Nio av dessa i 017 medaljer landade alltså hos svenska idrottare. Knappt 0,9 procent. I Paralympics var det inte mindre än 539 medaljevents som avgjordes. I 617 medaljer med andra

ord. Sverige vann åtta. Det motsvarar ungefär 0,5 procent av medaljerna. Är detta bra eller dåligt? Bra, skulle det gå att hävda, i relation till Sveriges andel av jordens totala befolkning. I vårt land bor nämligen bara litet drygt 0,1 procent av världens befolkning. Kanske skulle det innebära att allt bättre än 0,1 procent av medaljerna i idrottens sammanlagda globala mästerskap skulle kunna ses som att Sverige överpresterat? Det skulle dock också gå utmärkt att hävda motsatsen. Enligt den stora, internationella så kallade SPLISS-studien (www.spliss.net) går det att härleda ungefär 50 procent av förklaringarna till ett lands elitidrottsframgångar till faktorer ganska långt bortom idrottens och idrottarnas kontroll. Här finner man saker som (utöver befolkningsmängd) statsskick, BNP, jämställdhet i landet, religion och politiskt styre.

Det är nog inte förmätet att påstå att de flesta av dessa faktorer talar till Sveriges fördel och att idrottare från vårt land därmed har ett försprång mot en stor andel av de idrottare som ställer sig på startlinjen i ett olympiskt eller paralympiskt spel, bara genom att de kommer från Sverige.

Lika sant som att Sverige i jämförelse med många andra länder världen över har goda förutsättningar till idrott är det att Sverige, om vi tittar tillbaka i tiden, tidigare har presterat bättre än vad som är fallet idag. Dessutom är ju inte all internationell elitidrott den som avgörs under ett par intensiva veckor vart fjärde år, eller vart annat om vi också väver in vintervarianten. Nej, i många idrotter pågår internationell elitidrott kontinuerligt i världscup och motsvarande. Däremellan avgörs såväl Världs- som Europamästerskap. Och hur går det då för Sverige i dessa?

Philip Jönsson,
guldmedaljör i
Tokyo.

Efter att RF-stämman 2017, och Sveriges Olympiska Kommittés (SOK:s) årsmöte samma år, uppdragit till sina styrelser att samordna elitidrottsstödet till specialidrottsförbunden drog ett intensivt arbete i gång. En arbetsgrupp från de båda organisationerna kompletterat med deltagande också från Svenska Parasportförbundet och Sveriges Paralympiska Kommitté (SPK) gjorde en analys av nuläget vad gäller svensk idrotts konkurrenskraft internationellt.

Dessutom genomfördes en omfattande omvärldsanalys. Ingen av dessa analyser var särskilt upplyftande. Sverige tappar mark, både i den absoluta toppen och sett till hur många idrottare vi har som befinner sig inom de 100 bästa i världen. Det var också tydligt att länder som kan tyckas påminna om Sverige, till storlek och idrottslig organisation, satsade väsentligt större pengar på elitidrotten. För att inte tala om vissa länder med större befolkning som satsar enorma summor (läs Storbritannien, Kanada, Australien och några till). Vid sidan om ett mera dedikerat arbete med samordning av organisationernas elitidrottsstöd konstaterade både RF, SOK och SPK därför att en väsentlig resursförstärkning behövs till svensk elitidrott, för att kunna stärka de stödsystem som finns eller behöver skapas för elitidrotten och elitidrottarna.

Detta arbete låg till grund för det som till RF-stämman 2021 presenterades som #elitidrott2030, ett idrottsövergripande nytt elitidrottsprogram.

#elitidrott2030

Det framtidsdokument, kallat #elitidrott2030, som stämman beslutade att ställa sig bakom innehåller åtta punkter:

1. Nya resurser till förbund och landslag för att genomföra och/eller utveckla önskad internationell verksamhet och specifikt stötta aktiva från junior till senior, skapa ett utökat internationellt tävlande, fler gemensamma läger samt deltagande på flera världscuptävlingar.
2. En stärkt långsiktig och strategisk ledningsfunktion i SF som jobbar med utvecklingsfrågor bortom nästa mästerskap samt tillser att rätt kompetens säkras för det mera operativa ledningsarbetet i landslagen.
3. En förbättrad social situation för internationella elitidrottare, där många idag spenderar alltför många år utanför socialförsäkringssystemet, varpå en målinriktad satsning kan göras. Denna bör ske med bättre privatekonomi, bättre uppföljning av hälsan inklusive stöd från specialister inom idrottsmedicin och idrottsvetenskap, och därmed i större trygghet.
4. En starkare koppling till idrottsforskning som är tillräckligt bra, verksamhetsnära och användbar för elitidrotten. Detta ska i sin tur skapa kvalificerat kompetensstöd till tränare och andra ledare på flera områden.
5. Ett förstärkt och utvecklat tränar- och ledarutvecklingsprogram som bygger på verksamhetsnära elitidrottsforskning.
6. Adekvata och förstärkta utvecklingsmiljöer för aktivas träning och matchning, i kombination med utbildningsmöjligheter på både gymnasial och eftergymnasial nivå.
7. Kompetenta och närvarande tränare för unga aktiva i den mest kritiska utvecklingsfasen efter gymnasiet då kraftfull progression av träning/satsning är nödvändig och kritiska livsval behöver göras.
8. Ett "centralt" stödsystem för utveckling av individer och lag, med en satsning mot världstoppen som är synkroniserat, långsiktigt och uthålligt, samt ger tillräckligt stöd för flera idrotter/aktiva.

Svensk idrott, med sin omfattande verksamhet, är som bekant långt ifrån homogen. Punkterna ovan gäller i varierande grad för olika idrotter. Sedan 2017 har de tre stödorganisationerna i svensk elitidrott samordnat sin verksamhet och, så långt det är möjligt, verkat i riktning mot dessa punkter. Men, ska svensk idrott klara att vända en negativ trend, som även den slår olika hårt mot olika idrotter men som i generella termer är tydlig, då krävs större resurser.

Det idrottsövergripande elitidrottsprogrammet, #elitidrott2030, visar på stora behov av en utökad elitidrottssatsning och ett förstärkt stöd. Om dessa behov ska vara möjliga att möta är en viktig start att på kraftfullt sätt tillskapa en grupp som på allvar kan börja jobba med resurserna till programmet. Det är ett svårt arbete som troligtvis kräver ett annat engagemang från såväl idrott som staten och näringslivet för att det ska gå att genomföra. Ambitionen för #elitidrott2030 går längre än att finna sponsorer till en satsning. Snarare är teorin att idrotten, för att lyckas, behöver finna samarbetspartners med intresse och ambition att engagera sig i svensk idrotts fortsatta internationella prestationer. Hur denna struktur, en enad, samlad svensk elitidrottssatsning med ett kraftigt förstärkt elitidrottsstöd framöver ska se ut är en fråga för det framtida arbetet.

Arbetet här och nu ska dock lösas utan att nuvarande organisatoriska strukturer ruckas och i stället bör koncentrationen läggas på vad som ska åstadkommas och hur förutsättningar för detta kan skapas. När hösten 2021 nu startar är det ändå smått historiskt att tre organisationer, RF, SOK och SPK, har identiska texter på sina styrelseras bord för att fastställa planen för det fortsatta arbetet inom #elitidrott2030.

Peter Mattsson

Bragdguldet - en belöning för förtjänstfull tävlingsprestation

Bragdguldet 1971

gick till bordtennisspelaren **Stellan, Mini-Stellan, Bengtsson**, för sitt individuella VM-guld i Nagoya, Japan. Det tog juryn 75 sekunder att fatta det beslutet. 1942 gick det måhända ännu snabbare då man

ringde runt till ledamöterna för att få bekräftat det självklara att löparen **Gunder Hägg** skulle få det ärofyllda och prestigefulla priset efter sina nio världsrekord under samma säsong.

Den 7 december samlas åter bragdjurn för sitt årliga sammanträde för att ta fram vem, eller vilka, som ska tilldelas Svenska Dagbladets guldmedalj för idrottsåret 2021.

- Sannolikt tar det lite längre tid då, säger Anders Lindblad, sekreterare i bragdjurn sedan 2014 och sportkrönikör på Svenska Dagbladet, som poängterar att numer är kravet att ledamöterna måste vara fysiskt närvarande för att deras röster ska räknas. Ett exempel med lyckligt utfall var inför omröstningen 2019 då Annichen Kringstad inte hade möjlighet att delta och därmed inte kunde rösta. Till hennes stora glädje och säkert också lättnad röstade de övriga ledamöterna på orienteringskollegan Towe Alexandersson som fick ta emot den åtråvärda guldmedaljen det året.

Priset har delats ut i obruten följd sedan 1925 och är instiftat av Svenska Dagbladet för "årets främsta svenska idrottsbragd" som belöning för utomordentligt förtjänstfull tävlingsprestation. Under de första åren fanns inte bragdjuryn. 1925 fick SvD:s läsekrets rösta och häcklöparen Sten "Sten-Pelle" Pettersson vann i stor stil. Bland dem som fick ströröster befann sig tenniskungen Gustav V (mr G), som visserligen höll hygglig motionsklass i dubbel, men vars röstetal (drygt 60) nog främst berodde på kungatrohet.

1927 var sista omröstningsåret och då vann seglaren Sven Salén, efter en rätt intensiv omröstningskampanj med listor utlagda i främst guldsmedsbutikerna i Stockholms innerstad. Förmodligen tyckte tidningsledningen att detta tillvägagångssätt var mindre lyckat och från och med 1928 avgjordes frågan av en jury som utses av Svenska Dagbladet. Enligt statuterna ska nämnden bestå av tidningens chefredaktör och sportchef/krönikör jämte högst tolv ledamöter.

-Vägledande för urvalet av ledamöterna är före detta elitaktiva med fokus på prestation, idrottsledare, jämn könsfördelning samt spridning på olika idrotter, säger Anders Lindblad, som samtidigt påpekar att det på senare tid har utvecklats en praxis mot att rekrytera fler före detta elitaktiva före idrottsledare med motiveringen att de oftare är mer kända för den breda allmänheten samt "vet" vad en "bragd" innebär. Man är ledamot i nämnden fram tills man fyller 67 år eller själv väljer att avgå.

Tommy Engstrand hoppade av nämnden 1997 som en protest mot att Ludmila Engquist fick priset det året då hon tidigare åkt fast för doping. Det fick dock det goda med sig att statuterna ändrades där det nu står att "Föredömligt sportmanship krävs av den som skall belönas. Sålunda kan inte den idrottsutövare, som varit avstängd för doping, komma i fråga för guldmedaljen".

RV har varit väl representerade i bragdjuryn genom åren. **Bengt Sevelius**, Sven von Holst, Ulf Lönnkvist, Arne Ljungqvist, Stefan Lindeberg och Gunilla Lindberg för att nämna några. I nu aktuell jury finns Karin Mattsson med.

Nämnden träffas alltid den första tisdagen i december varje år. Tillkännagivandet sker på eftermiddagen samma dag och utdelningen sker i samband med Idrottsgalan i Globen, numer Avicii Arena, sedan 2001. Tidningen skickar också ut ett team till de 3-4 mest troliga vinnarna för att kunna sända direkt från vinnarens vardagsrum i samband med tillkännagivandet.

Totalt 82 män och 22 kvinnor

Medaljen utdelas till antingen en enskild idrottsutövare eller till lag. Ingen enskild mottagare kan tilldelas medaljen mer än två gånger. Storheter som Ingemar Stenmark, Björn Borg, Anja Pärson och Sarah Sjörström tillhör den exklusiva skaran som har två medaljer i prisskåpet. För att få priset en andra gång måste man vara outstanding och anses stå i särklass i sin idrott. Och vem kan säga emot bragdjury i detta sammanhang?

Den förste historiska mottagaren blev häcklöparen Sten, Sten-Pelle, Pettersson, för sitt OS-brons på korta häcken 1924. Han är dessutom den enda i världshistorien som haft världsrekordet på båda häckdistanserna. Manliga idrottare dominerade sedan de 35 första åren. Visserligen beslutades att kvinnor kunde erhålla priset 1939 men det dröjde ända fram till 1960 innan första kvinnan fick motta medaljen; simmaren Jane Cederquist för sitt silver i Rom-OS. Tittar man däremot på 2000-talet ser man att 13 priser har tilldelats kvinnor medan männen står för åtta. Det är tydligt att nu är det kvinnlig idrott som regerar!

Statuterna medger att dela ut två medaljer, vilket har hänt sju gånger. Senast 1987 då Marie-Helen, "Billan", Westin och Tre Kronor fick dela på uppmärksamheten för sina prestationer.

Gällande vilken idrott som fått flest medaljer leder skidor (alla discipliner) med 22 erhållna priser genom åren. Friidrott god tvåa med sina 19.

Bragd guldet, såväl som Jerringpriset, väcker reaktioner, starka känslor och, ibland, t o m ilska hos svenska folket. Var det verkligen rätt person som vann bragdguldet diskuteras säkert på många arbetsplatser och vid många köksbord.

Anders Lindblad intygar svårigheten att välja rätt medaljör.

- Nästan varje år kommer diskussionen upp i nämnden hur en bragd ska definieras. Ska det vara oväntat, motsvara höga förväntningar eller enbart bygga på hög prestationsnivå. Till slut handlar det nog om tycke och smak, hävdar Anders, som säger att nämnden nästan alltid blir enig om sitt beslut om än efter många och långa diskussioner.

Anders Lindblad är sekreterare i Bragdjuryn sedan 2014.

Elva idrottsutövare som erhållit bragdmedaljen har samma år också fått ta emot radiosportens Jerringpris. Då Jerringpriset instiftades 1979 kan man konstatera att bragdjuryns "experter" inte har samma uppfattning som svenska folket vid 30 tillfällen.

Några nedslag i historien, utan någon som helst rangordning, på händelser som förvånat den idrottsintresserade allmänheten och/eller uppmärksammats i media.

- Skidskytten Magdalena Forsberg har aldrig fått bragdmedaljen, däremot hela fyra Jerringpris. Var det manne uteblivet OS-guld som legat henne i fatet? Nu är hon, med sin kompetens och erfarenhet, ledamot i bragdjuryn.

- 2006 fick Anja Pärson medaljen. Ledamoten Mats Sundin och många andra menade att Tre kronors VM- och OS-guld samma säsong motiverade bragdguldet.

- 1959 hette pristagaren Agne Simonsson, fotboll. Många höjde på ögonbrynen och menade att Ingemar Johanssons mästartitel i tungviktsboxning borde ha vunnit. En orsak var att proffsboxningen inte ansågs rumsren, med mycket bluff och båg i kulisserna. En annan var att Ingo sagt att han enbart boxades för pengarna, vilket stack i ögonen. Uppförandet i OS 1952 bidrog också, där han i finalen mot Ed Sanders agerade försiktigt för att inte riskera sin proffskarriär och då diskats. Detta retade gallfeber på höga svenska ledare, och där många av dem satt i just bragdjuryn.

- 1980 vann **Thomas Wassberg** OS-guld i Lake Placid men vägrade att ta emot bragdmedaljen för den insatsen då han menade att medaljen förlorat i värde då skidkompisen Sven-Åke Lundbäck INTE fick priset 1978. Thomas medalj låg därefter inlåst i SvD:s redaktions kassaskåp i 13 år innan han 2013 övertalades att ta emot utmärkelsen.

- **Zlatan Ibrahimovic** har heller aldrig fått bragdguldet, däremot Jerringpriset. Hans namn har varit uppe till diskussion flera gånger men ännu inte nått hela vägen. Det är svårt för enskilda idrottsmän ur lag att blidka juryn.

- I 1982 var konkurrensen hård och IFK Göteborg var favorit efter segern i UEFA-cupen men Mats Wilander fick medaljen. Klubben var dock stor i nederlagets stund och skickade ett grattistelegram till Mats med den underfundiga och typisk göteborgska texten "Vi slog för många bollar i nät".

När det nu snart är dags för bragdjuryn att åter samlas för att utse 2021 års bragdmedaljör är frågan given till juryns sekreterare Anders Lindblad, vilka kandidater han ser som de främsta utmanarna. Anders behöver ingen lång betänketid när han konstaterar att det varit ett bra idrottsår och nämner snabbt hästhoppandslaget, Daniel Ståhl, Nils van der Pool, damlandslaget i fotboll som några heta aspiranter. Den 7 december får vi svaret! Förutom äran erhåller pristagaren en medalj i 23 karats guld, tillverkad i Helsingfors, graverad av Gustaf Landmark och som betingar ett marknadsvärde på cirka 15-18 000 kronor.

Avslutningsvis betonar Anders att bragdjuryn *belönar* en värdig utövare eller lag, inte *berövar* något ett bragdguld.

Jan Engström

Nils van der Pool -
bragdmedaljör 2021?

60 år med volleyboll i Sverige

Volleyboll är världens största bollsport och 2021 fyller Svenska Volleybollförbundet 60 år. Bland annat har en volleybollens Hall of Fame inrättats under året.

Så här berättar förbundschef Martin Kihlström om jubileumsåret.

Hur uppmärksammas jubileet?

– Som så mycket annat så har vår jubileumsplanering påverkats av pandemin. Det har gjort att det mesta varit digitalt och vi fick överge tanken på att samla många människor på ett och samma ställe. Svensk volleybolls Hall of Fame har startats och på förbundets årsmöte i maj presenterades de 12 första personerna som invalts. Utöver det så publicerar vi varje månad en artikel som blickar tillbaka på vår rika volleybollhistoria. På sociala medier har medlemmar kunnat kommentera och dela med sig av minnen, vilket har varit mycket uppskattat.

12 artiklar volleybollhistoria, vilka milstolpar är det som lyfts då?

– Det har varit allt ifrån hur volleybollen kom till Sverige till stora händelser som EM i Globen 1989. På 60 år hinner det hända mycket, mest framgångar men en och annan utmaning också.

Den rutinerade volleybollsribbent Åke Lager har gjort ett jättejobb med att gräva i vår historia. Bland annat beställde vi tio lådor med bilder och artiklar från vårt lager i Sollentuna. Vi har grävt och hittat mycket minnesvärt.

Det har rapporterats mycket volleyboll i och med damernas EM-framgångar i augusti, hur märks det av nu?

– Den tydligaste effekten på kort sikt är att många klubbar upplever ett ökat intresse. Främst i åldrarna 12-15 där föreningarna får många fler nybörjare, vilket är väldigt roligt. Detta sammanfaller med vår satsning på återstarten efter senaste säsongens uteblivna seriespel, så nu satsar vi stort med fler lag än på många år.

– Men det är inte bara damlandslaget i volleyboll som presterar internationellt. Även inom beachvolley har vi nu ett ungt lag som OS-satsar och som vunnit flera internationella juniortitlar på ungdomssidan, som exempelvis guld i både Junior-EM och Ungdoms-OS. Sportsliga framgångar och den uppmärksamhet som följer är viktiga att vi tar vara på.

Tolv invalda i Hall of Fame

– Hall of Fame inrättades på beslut av Svenska Volleybollförbundets styrelse. Den som väljs in kan komma från rörelsens alla delar och olika grenar (volleyboll, beachvolley och snowvolley). Första året är det tolv personer som blir de första invalda att få äran att ta plats i den exklusiva skaran som gjort hedervärda bedrifter för volleybollsporten i Sverige.

Beskrivningarna som följer är signerade Åke Lager.

1. Einar Hamberg | Kategori ledare

Volleybollförbundets förste ordförande, en eldsjäl som "bodde" på kansliet och fick fart på svensk volleyboll. Förbundets revisor under många år. Växte upp i en svensktalande by i Estland. Aktiv som spelare i Krutgubbarna till närmare 90 års ålder.

2. Anders Kristiansson | Kategori ledare

Den person som betytt mest för svensk volleybolls utveckling. Först elitspelare och senare tränare med ett otal internationella meriter. "Uppfann" ungdomsvarianten Volley 2000, med studs, och tränar beachvolleylandslaget. Ende svensk i invald International Hall of Fame.

3. Jan Lundgren | Kategori spelare

Den förste svenske volleybollspelare som blev känd utanför den inre kretsen. "Mr Volleyboll" var passare i landslaget och Lidingö SK och vann 14 raka SM-guld. Först till 100 landskamper, totalt blev det 166.

4. Mats Ekman | Kategori spelare

Fruktad anfallsspelare och servemottagare under hela 1970-talet med sex SM-titlar, varav den sista togs tillsammans med de ungdomar han tränat i hemmaklubben Floby VK. 146 landskamper.

5. Yvonne Olausson Orvemo | Kategori spelare

Var länge den som hade spelat flest landskamper av damerna. EM-slutspel med landslaget samt finalspel i Europacupen för cupvinnare med Sollentuna. 171 landskamper och 12 SM-guld.

6. Susanne Granelli Olson | Kategori spelare

Passare i den första generation som gav svensk damvolleyboll internationella framgångar. EM-slutspel samt finalspel i Europacupen för cupvinnare. 140 landskamper och 10 raka SM-guld.

7. Eva Hansen Hoszek | Kategori spelare

Har spelat fler landskamper än någon annan svensk dam, 178 st. En av de dominerande spelarna under 1980-talet, "Årets spelare" både 1986 och 1991. 5 SM-guld samt fyra SM-guld i beachvolley.

8. Birgitta Axelsson | Kategori spelare

"Bax" var en profil i landslaget på 1970- och 1980-talet. Årets spelare säsongen 1987, 166 landskamper och 10 SM-guld. Var även en duktig beachvolleyspelare med fyra SM-vinster.

9. Jan Hedengård | Kategori spelare

Passare i den generation som stod för det svenska volleybollundret. Har spelat ett OS, två VM och fem EM och hela 387 landskamper. Har haft en lång proffskarriär och vunnit titlar i flera olika länder.

10. Bengt Gustafson | Kategori spelare

"Bengan" var vår förste internationelle storspelare. Firat proffs i både Italien och Grekland. Den förste volleybollspelare som blev känd för svenska folket och har också fått vara med i SVT:s "Mästarnas mästare".

11. Tom Englén | Kategori beachspelare

Han och "Figge" Petersson var de första svenskarna som satsade på en internationell karriär i beachvolley. Med mycket små medel kuskade de jorden runt och lyckades kvala in till det första OS:et i beachvolley, i Atlanta 1996.

12. Fredrik Petersson (nu Emanuelsson) | Kategori beachspelare

En av svensk beachvolleybolls internationella pionjärer. Satsade helhjärtat och lyckades tillsammans med Tom Englén kvala in till det första OS:et i beachvolley, i Atlanta 1996.

Hallå där Carl-Axel Hageskog!

Carl-Axel Hageskog – mest känd för den breda massan som förbundskapten för vårt framgångsrika DC-lag i tennis och numera professor i idrottens ledarskap vid Linnéuniversitet i Växjö. Nu högaktuell som ledarskapscoach anlitad av Norges Olympiska Kommitté. Dessutom mentor för vår norske förbundskapten för herrlandslaget i handboll - Glenn Solberg. Vår nyfikenhet har väckts och vi vill veta mer!

Calle har haft idrott som yrkesplattform hela livet. Efter studier på gymnasiet, naturvetenskaplig linje hemma i Nässjö, sökte han till Chalmers Göteborg, GIH och läkarutbildning och kom in på alla tre. Valet att studera till idrottslärare blev det första vägvalet, men vilka andra steg i karriären har varit de viktigaste?

- I Växjö hade jag turen att ha en väldigt talangfull juniorspelare i Växjö Tennissällskap, Mats Wilander, som blev en världsstjärna TROTS att han hade mig som tränare! Jag lärde mig otroligt mycket av denna "resa" och fick sedan tack vare detta en förfrågan att bli anställd i Svenska Tennisförbundet som tränare och Davis Cup coach/kapten.

- Efter mer än 20 år på "Tennis Touren," med 250 resdagar om året, ville jag göra något annat och började på Växjö universitet, numera Linnéuniversitetet. Jag och en god vän, Mats Glemne, funderade på varför det inte fanns en akademisk tränarutbildning i Sverige. Nästan alla framstående tränare/ledare i svensk idrott då var antingen utbildade inom försvaret eller via GIH. Vi fick grönt ljus av rektor Magnus Söderström på Vu och startade Coaching och Sport Management, en treårig utbildning som leder till Filosofie kandidatexamen. Det var 2001 och därmed var vi först i Sverige med denna typ av utbildning.

- Efter nästan 20 år med universitetsarbete fick jag en förfrågan från Norges Olympiska Kommitté att vara med och stötta förbundskapten/tränare i deras utveckling. Jag tyckte detta var en stor men samtidigt spännande utmaning och med det jobbar jag idag.

När vi försöker ringa in vad som betytt mest under resans gång menar Calle att föräldrarnas och den blivande familjens stöttning (Marie och döttrarna Mia och Anna) varit viktigast. Utbildningen på GIH i Örebro 1974 – 76, och de sju åren som idrottslärare i Växjö har varit mycket värdefulla i det fortsatta arbetet som coach. Men det viktigaste avtrycket för hans mångåriga framgångsrika ledarskap ligger längre tillbaka i tiden.

- Min kontakt med min första tennistränare Gösta Fast, Nässjö, har betytt oerhört mycket i mitt ledarskap. Nyfikenheten, omtänksamheten, kreativiteten, noggrannheten och tryggheten, hos och med Gösta, är än idag grundstenarna i mitt arbete som coach.

Calle är blygsam när det gäller sina egna avtryck inom svensk idrott. Han anser sig väldigt lyckosam att ha fått arbeta i många olika goda idrottsmiljöer med många fantastiska människor.

- Jag hoppas att jag bidragit och bidrar till glädjen att få arbeta med idrott. Att få möjligheten att jobba med utveckling av människor som idrottare är fantastiskt, menar Calle.

Vid 67 års ålder är Calle fortfarande verksam vid Linnéuniversitetet som programledare tillsammans med en kollega. Han undervisar utöver detta i Ledarskap/Coaching som under senare tid har inriktats på Mästerskapscoaching. Det harmonierar bra med det nya stora uppdrag han arbetar med sedan en tid tillbaka, nämligen som "coach för landslagscoacher" i Norge. Hur gick det till – och vad innebär uppdraget?

- Liv Hemmestad, Vetenskaplig ledare av Idrettscoaching vid Olympiatoppen, ringde och frågade om jag inte kunde hjälpa dem lite. Jag tyckte det verkade väldigt intressant och visste dessutom att

Liv är en väldigt kompetent person. Uppdraget består dels av att vara med och driva en utbildning för norska idrottsledare/tränare/coacher (Olympia Coach Programmet) där 8 - 12 ledare får möjligheten till denna utbildning vartannat år. Den motsvarar 60 högskolepoäng och innebär att man har sin egen praktik som utvecklingsarena och studieobjekt. Denna utbildning har varit igång sedan 2008. Jag har tidigare varit examinator men nu hjälper jag till att driva den. Vi har här även ett samarbete med Norsk kultur (Operan och Baletten samt Talangprogram i kultur) och de har också ett antal platser i denna utbildning. Detta ger vansinnigt mycket extra genom samma strävan men kanske med andra perspektiv.

- Den andra delen av uppdraget är att tillsammans med olika förbunds-kaptener/tränare skapa utveckling mot de olympiska spelen, i deras coaching men även i deras miljöer. Att skapa lärande av varandra inom idrotterna men även mellan idrotter. Idag är jag inne i 12 olika idrotter vilket innebär att jag är tillsammans med dem på träningsläger och tävlingar för att se vad vi kan utveckla – "ett par extra och ibland nya ögon" får de på det sättet från mig. Alla har kommit olika långt i sitt kulturbyggande (Utvecklingskultur) vilket innebär att jag jobbar på olika sätt med olika idrotter. Det som är gemensamt är ledarskapet och att leda genom våra gemensamma värderingar i norsk idrott (Hälsa, Ärlighet, Samarbete och Glädje).

Vi har och har haft stor glädje av Calles kunskap och ledarskap inom svensk idrott och svenskt utbildningsväsende. Något som numera även norsk idrott får del av. Calle ser, med svenska ögon, ingen ”intressekonflikt” i det. Han är lika glad att kunna bidra till utveckling och se fina idrottsprestationer oavsett vilket land en utövare/lag kommer ifrån. Finns det då någon definierbar skillnad mellan förutsättningar för elitidrottsutveckling i Norge och Sverige?

- Nej jag kan inte se det från mitt perspektiv. Det jag däremot hela tiden påpekar är nyttan och utvecklingsmöjligheterna när olika idrotter samarbetar. Det finns exempelvis ett projekt i Norge som handlar om glid – på skidor. Här kan samtliga skidsporter delta och få hjälp. Ett annat intressant samarbete kom till via mitt arbete i backhoppning och segling där det handlade om segelförmåga (vind) för båda idrotterna. Man kan försöka se på likheter mellan idrotter som man vanligtvis inte ser eller tänker på. I Norge är man väldigt nyfiken och öppen för hur andra gör vilket jag tror har varit en viktig pusselbit. Därmed inte sagt att man inte är det i Sverige, förtydligar Calle.

Nu närmast väntar utvärdering av OS i Tokyo tillsammans med idrotterna och med detta som grund lägga en plan för utveckling mot Paris 2024. Samtidigt pågår jobbet med att skapa stabilitet och trygghet i lagen inför OS i Peking 2022. De parallella uppgifterna i Sverige och Norge rullar på, och för egen del försöker Calle hålla sig i form – inte minst för att må bra och behålla hälsan. Då blir det gärna mountainbike och lite golf. Värt att notera är också att favoritsporter utöver tennis, där Calle förresten har en egen elitbakgrund som spelare, är cykel och bandy.

Tack för pratstunden Calle – och lycka till med jobbet på både hemma- och bortaplan!

Cicki Ericsson

Aktuella RV-profiler

Lasse Hogedal

Idrott har alltid varit en central och betydelsefull del av Lasse Hogedals liv. Orientering är nummer ett och fortfarande deltar han i 60-70 tävlingar om året.

Hur blev du intresserad av idrott när du var ung och på vilket sätt har du varit aktiv eller engagerad?

Jag bodde i Sydafrika under mina första skolår och gick i en internatskola präglad av engelsk kultur och sport var ett viktigt inslag både under skol- som fritiden. Daglig morgongymnastik stod på programmet och så handlade det mycket om cricket, landhockey samt paddertennis som kan sägas vara en föregångare till dagens padel.

När jag kom till Sverige lockades jag till orienteringssporten av min farbror, Åke Hogedal. Han har genom åren varit min stora inspiratör, mentor och förebild.

Men jag har också utövat flera andra idrotter och under tonåren handlade det om en hel del fotboll, ishockey och handboll. Lockades tidigt in på banan som ledare och tränare och innan jag var tjugo hade jag deltagit i flera ledarutbildningar. Idrott har alltid varit en central och betydelsefull del i mitt liv.

Vem är Lars Hogedal?

Föddes för 71 år sedan i Sydafrika och bodde där till början av tonåren. Mina föräldrar verkade som missionärer huvudsakligen i provinsen Natal. När flyttlasset gick till Sverige betraktade jag mig själv mer som sydafrikan än som svensk. Minns att under flera år kommunicerade jag och min bror enbart på engelska med varandra.

Efter realexamen och naturvetenskaplig linje på gymnasiet blev det universitetsstudier. Som för många andra under den tidseran handlade det om beteendevetenskapliga ämnen. Läste pedagogik, psykologi, sociologi och statskunskap. Det var ingen direkt yrkesinriktad utbildning men hela tiden fanns ambitionen och lusten att yrkesarbeta med idrott på något sätt. Funderade på att bli sportjournalist men min omgivning hävdade med bestämdhet att det inte var något "riktigt" jobb. Istället blev det GIH i Stockholm och därefter ett antal år som idrottslärare.

Under tiden 1986-95 var jag förbundskapten för orienteringslandslaget innan Bengt Wallin lockade mig till SISU Idrottsutbildarna. Där och på RF blev det 17 intensiva och kul år med härliga kollegor och samverkan med många olika idrotters företrädare.

Genom åren har det också handlat om åtskilliga förtroendeuppdrag dels på internationell och nationell nivå men också "lokalt" i kommittéer, arbetsgrupper, sektioner och allt vad det heter.

Lena Runströmer

Idrottslärare, polis och vice ordförande i Svenska Handbollförbundet är några av Lena Runströmers titlar.

Hur blev du intresserad av idrott när du var ung och på vilket sätt har du varit aktiv och engagerad?

Mitt idrottsintresse väcktes tidigt och jag var aktiv i många idrotter under min uppväxt. Det startade med friidrott, sen blev det mycket fotboll och handboll. De flesta av mina vänner spelade både handboll och fotboll. Bägge föreningarna hade både dam- och herrlag. Vi tillbringade mycket tid på idrottsplatsen och i klubblokalerna före och efter träningar och matcher och jag minns med glädje tillbaka på den tiden.

Jag hade även egen häst under en period som ung tonåring vilket var väldigt fostrande. Oavsett väder cyklades det till stallet tidig morgon för utfodring och mockning och tillbaka direkt efter skolan för att rida och utföra de dagliga göromålen i stallet. Okej... jag fick en del hjälp av min snälla pappa när jag inte orkade upp alla dagar till stallet tidig morgon.

Hammarby handboll blev min första förening efter flytten till Stockholm och jag rekryterades senare till Stockholmspolisens där jag fortsatte spela i många år. Jag fortsatte även med att träna löpning och polisär mångkamp och det blev en del medverkan i olika långlopp och tävlingar. Jag var nog som bäst tränad när jag var runt 40 år. Det var faktiskt då jag gjorde jag min bästa tid på milen. Tiden?... strax över 38 minuter.

Vem är Lena Runströmer?

Jag är en nyfiken person som gillar utmaningar och utveckling, samt är uthållig och har lätt att samverka med andra.

Jag är född och uppvuxen i en liten stad (Västervik) vilket förmodligen har präglat mig på många sätt. Jag flyttade till Stockholm efter gymnasietiden och studerade först till polis och sedan även till idrottslärare på GIH.

Mina yrkesval och mitt idrottsengagemang har alltid fört mig till roliga, intressanta och utmanade uppgifter där min erfarenhet och kunskap har berikat dessa uppdrag, såväl i min profession som ideellt.

Idag jobbar jag med fort-vidareutbildning för vår polismyndighet där jag nyligen bland annat åtagit mig processledarrollen i samband med ledarträning för våra chefer på olika nivåer.

Jag är gift med en idrottsnörd vilket har underlättat våra liv. Vi har två vuxna söner och ett härligt barnbarn som snart ska fylla två år.

När sönerna under uppväxten var som mest aktiva i föreningslivet höll maken och jag igång alla rollerna en förälder kan ha i en förening i fyra olika idrotter. En underbar och viktig tid där man som förälder insåg värdet att ha en processad värdegrund i föreningen som alla var överens om. Det underlättade allt arbete i föreningsarbetet. Den här tiden grundlade sönernas fortsatta intresse för fysisk träning hela livet samt att de skapade vänskapsband med lagkamrater som håller i sig än idag.

Läs intervjuerna med Lasse och Lena i sin helhet på RV:s hemsida

www.riksidrottensvanner.se Alla tidigare RV-profiler finns under fliken Medlemmar.

Tidigare stipendiater tillsammans med RV:s ordförande Kerstin Rosén.

Dags att söka stipendier för 2021

Riksidrottens Vänner delar varje år ut ett antal stipendier, där nominering sker under hösten och utdelning under årsmötet följande vår (i detta fall våren 2022).

Våra stipendier är föremål för omstrukturering, men för innevarande år, 2021, kan följande stipendier sökas: Olanderstipendier, Gustav Lindenbaumstipendiet, Gösta Gärdins Ungdomsfond och Sven Thofeltstipendiet.

All information om förutsättningar för de olika stipendierna finner du på vår hemsida: www.riksidrottensvanner.se

RV-stipendiet, till ledare som bidragit till svensk idrotts utveckling, utses av RV:s styrelse. Stipendiet uppgår till 25 000 kronor som stipendiaten, enligt stadgarna, ska lämna vidare inom idrotten. Förslag på kandidater till stipendiet önskar vi gärna från våra medlemmar.

Mejla gärna era förslag till stipendiekommitténs sekreterare Erwin.apitzsch@psy.lu.se före den 31 december.

Aktuella stipendieutdelningar

Olanderstipendiet

Alva Hallengren, Jämjö Golf Fotboll, tar emot Olanderstipendiet av RV:s Erwin Apitzsch på Jämjö IF den 22 juli.

Olanderstipendiet är på 15 000 kronor.

Evert Svenssons minnesfond

Maja Hansson-Mild, GKSS, Göteborg, visar upp sitt diplom.

Evert Svenssons minnesfonds stipendium är på 10 000 kronor.

Recension

”Min bana inom idrotten - Från frivillig funktionär till föreningsledare, förbundsordförande och tillbaka”

En fin sommarfredag hade **Kerstin Karlsson** ”boksläpp” på sin senaste bok i sin vackra trädgård. Rubriken på boken ser ni ovan.

Hennes ideella engagemang och känsla för idrott finns som ett genomgående tema och röd tråd, där hennes engagemang startade på 70-talet i Sennans IF där pojkarna började spela fotboll.

Hon upptäckte orienteringssporten och blev ordförande för Halmstad OK, engagerade sig i orienteringens tidiga jämställdhetsarbete men också i sportens omfattande tävlingsverksamhet.

Kerstin blev senare ordförande i IS Halmia och styrelseledamot i Hallands Idrottsförbund, men också ordförande i Svenska Orienteringsförbundet. Idag finns golfen som en viktig egenaktivitet. I boken beskriver hon över 40 års ledargärning i med- och motgång.

Kerstins ledarinsatser har uppmärksammats och belönats på olika sätt, men den finaste belöningen till oss ledare tycker jag är hennes beskrivning av ledargärningen inom olika delar av svensk idrott.

Kerstin är en av förgrundsfigurerna av svensk idrotts över 800 000 ideella ledare. Jag kan varmt rekommendera läsning av boken för att ta del av Kerstins ”ledare resa”.

Det kan ju också noteras att Kerstin naturligtvis är medlem av Riksidrottens Vänner och gör en uppskattad insats i ”Hallandsgruppen”. Fler idrottsledare borde skriva sina ”memoarer” även om det icke blir i bokform.

Kalle Overgaard

Valberedningen informerar

RV:s styrelse består av ordförande och sex ledamöter. Vid årsmötet ska ordförande väljas på ett år och tre ledamöter väljas för en mandatperiod på två år. Vid nästa årsmöte 2022 är följande ledamöter aktuella för val:

Ordförande: Kerstin Rosén

Ledamöter: Jan Engström, Christina Ericsson och Nils-Rune Nilsson

Anm: Styrelseledamöterna Böret Karman Pallin, Ing-Marie Leidhammar och Erwin Apitzsch, har ett år kvar på sina respektive mandatperioder (valda 2021–2023).

Nomineringar: Förslag på kandidater skickas till valberedningens ordförande, Calle Myrsell, **senast den 31 januari 2022**. Valberedningen uppskattar om nomineringen kompletteras med en motivering där man pekar på kandidatens starka sidor och hur hon/han bedöms bidra till styrelsearbetet. Är du intresserad av att arbeta i styrelsen, kan du nominera dig själv. Motiveringen kan ske skriftligt eller genom diskussion med någon eller några av valberedningens ledamöter. Tveka inte att nominera och/eller att kontakta oss i valberedningen för en diskussion! Valberedningens förslag kommer att sändas ut tillsammans med övriga årsmöteshandlingar.

Valberedningen Riksidrottens Vänner:

Calle Myrsell, ordförande, calle.myrsell@outlook.com, tel 070-531 62 88

Eva Eliasson, ledamot, eva.ma.eliasson@gmail.com, tel 072-307 07 52

Stefan Bengtsson, ledamot, sbengtsson1960@gmail.com, tel 070-531 40 44

RV:s nuvarande styrelse.

Födelsedagar 15 november - 31 mars 2022

50 år

Cinnika Beiming, Södertälje, 17 januari

Karin Mattsson, Frösön, 28 mars

Karin Mattsson

60 år

Gunilla Dahlén, Stockholm, 19 februari

65 år

Susanne Erlandsson, Haverdal, 15 februari

Eva Purvin, Älvsjö, 26 mars

70 år

Ulf Andersson, Falkenberg, 20 december

Lars Ekengren, Söderhamn, 15 januari

Urban Mesch, Stockholm, 19 februari

Hans Drugge, Vega, 28 februari

Susanne Erlandsson

75 år

Mats Johansson, Halmstad, 16 december

Anders Engström, Stockholm, 17 december

Annika Engström, Sundbyberg, 30 december

Torsten Friberg, Järfälla, 7 januari

Lars Liljegren, Lidingö, 30 mars

80 år

Ingmar Eriksson, Falkenberg, 12 december

Anders Björhammar, Mellerud, 12 januari

Anita Kjellander, Vellinge, 15 januari

Per Renström, Hässelby, 24 januari

Clas-Göran Bengtsson, Stockholm, 3 februari

Curt Högberg, Lidingö, 6 februari

Torsten Friberg

85 år

Ann-Sofie Colling Saltin, Stockholm, 1 januari

Inge Fredin, Karlskrona, 28 februari

Johan Sagner, Nynäshamn, 12 mars

95 år

Sven Rönmark, Umeå, 3 januari

Avlidna medlemmar

Åke Lindegarth, Göteborg, 88 år
Christer Wohlin, Spånga, 73 år
Fred Smedberg, Södertälje, 92 år
Eva Hedberg, Uppsala, 75 år
Ragni Byström, Göteborg, 91 år

Ny medlem

Morgan Bengtsson, Varberg

Inbjudan

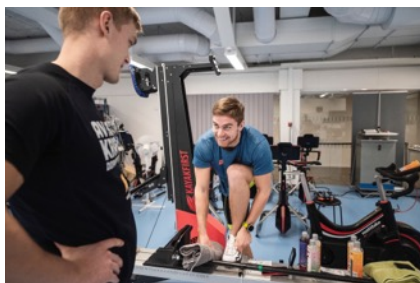
Nordisk Idrottsledarkonferens 17-19 juni 2022 Bosön

RV tvingades ställa in konferensen 2021 på grund av pandemin men gör nu ett nytt försök.

Konferensen börjar fredag klockan 14.00 och avslutas med lunch på söndag klockan 12.30.

Ur innehållet kan nämnas representationsmottagning i Stockholms Stadshus, besök och visning av Riksidrottsmuseet, presentation av **Bosöns laboratorium för prestationsutveckling**, seminarium om spel och matchfixning samt båttur i Stockholms skärgård inklusive kamratmåltid. Även medföljare hälsas välkomna.

Boka in helgen redan nu. Formell inbjudan med detaljprogram och övriga förutsättningar skickas ut via kommande nyhetsbrev och kommer även att framgå på hemsidan.

Föreningen Riksidrottens Vänners styrelse

Kerstin Rosén, ordförande Murkelvägen 10, 192 51 Sollentuna. Tel. 070-8870435,
e-post: kerstinrsn@gmail.com

Jan Engström, vice ordförande, klubbmästare, kommunikation, Djäknebergsgatan
9 B, 724 61 Västerås. Tel 070-6716853, e-post: jan.engstroem@telia.com

Ing-Marie Leidhammar, skattmästare, Sickla kanalgata 65, 120 68 Stockholm.
Tel 070-6934474, e-post: Ingmarie.Leidhammar@telia.com

Böret Karman-Pallin, sekreterare, Värmlandsv 236, 123 48 Farsta. Tel. 08-7249771,
mob 070-7696872, e-post: boretkarman@gmail.com

Nils-Rune Nilsson, stipendieansvarig, Hamnv 13, 181 66 Lidingö. Tel. 070-8156640,
e-post: nilsrune.nilsson@outlook.com

Christina Ericsson, kommunikation, Prostkvärnsg 58, 554 46 Jönköping.
Tel. 070-4505405, e-post: 036.121605@telia.com

Erwin Apitzsch, stipendier, Nordmannavägen 4, 224 75 Lund. Tel. 0708-144865.
e-post: erwin.apitzsch@psy.lu.se

Lars Allert, matrikelansvarig, Sylvestergatan 13, 125 71, Älvsjö, Tel 0739-777231,
e-post: lars.allert@gmail.com (adjungerad)

Valberedning

Carl-Åke Myrsell (sammankallande): Nävgatan 1 DA, 784 40 Borlänge.
Tel 070-5316288, e-post: calle.myrsell@outlook.com

Eva Eliasson, Kungsbro Strand 21, 112 26 Stockholm. Tel 0723-070752,
e-post: eva.ma.eliasson@gmail.com

Stefan Bengtsson, Swedenborgsgatan 25, 118 27 Stockholm, Tel 070-5314044,
e-post: sbengtsson1960@gmail.com

Hedersledamöter

Lennart Jonsson, Lerkärlsgatan 13, 723 51 Västerås.

Bertil Sjöstrand, Jungfrudansen 44, 6 tr, 171 56 Solna

Föreningen RV:s plusgironummer: 15 44 80-8

Föreningen RV:s bankgironummer: 826-3923

Swish: 123 068 1957

Skön höst önskar
Riksidrottens Vänner!

Föreningen RV

Riksidrottens Vänner

